

taget skal kunne lægge noget Budget. Derfor maa det høre op med disse Tillægslove, og skal der foretages noget, ja, saa maa det være gennem en Revision af selve Aldersrenteloven, saaledes at Kommunerne ved, hvad de har at rette sig efter, og saaledes at de i det hele taget kommer ind under faste Former, der gør det muligt for dem at lægge et Budget, som kan holde. Jeg kan derfor ikke gaa med til at anbefale dette Lovforslag, jeg maa tværtimod paa mit Partis Vegne anbefale at stemme imod det. Det er efter min Mening ikke en Fremgangsmaade, som Rigsdagen kan blive ved at følge, at vedtage sociale Love og saa lade Kommunalbestyrelserne rundt om i Landet afgøre, hvordan de skal skaffe Midler til at faa dem praktiseret.

Holdgaard: Det foreliggende Lovforslag om Brændselshjælp til Aldersrentenydere kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale til hurtig Fremme, og jeg er ganske uenig med det ærede Medlem Hr. Hedegaard i, at der skal et særligt stort Mod til at anbefale et saadant Lovforslag. Naar man kender de virkelige Forhold, hvorunder mange af de gamle Aldersrentenydere lever, synes jeg, at man maa indrømme, at et saadant Lovforslag er paakrævet. Det er paakrævet baade af den Grund, at mange af de daarligst stillede Aldersrentenydere faar saa lidt i Aldersrente, at de vil have overmaade vanskeligt ved at skaffe sig saa meget Brændsel, at de kan faa sig varmet, som man siger, og dernæst fordi det jo er et Faktum, at Brændselet er steget i Pris. Disse to Grunde synes mig at være fuldt tilstrækkelige, saa at man ikke behøver at have et saa overordentlig stærkt Mod for at kunne anbefale et Lovforslag som dette.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager har tilsyneladende misforstaaet Lovforslaget, idet han talte om, at man her gav Kommunerne et Paalæg og sagde, at Kommunerne ikke kan blive ved at bære disse Byrder. Men her er ikke Tale om noget Paalæg til Kommunerne, kun om en Bemyndigelse — en beskeden Bemyndigelse, synes jeg man kan sige — til at yde indtil 30 Kr. som Brændselshjælp til de daarligst stillede Aldersrentenydere. Og naar det ærede Medlem Hr. Hedegaard paastaar, at man ude omkring i Kommunerne yder Brændselshjælp over en lav Sko, er det ogsaa en Misforstaaelse. Jeg kender adskillige Landkommuner, hvor man undersøger Spørgsmaalet meget nøje,

og jeg ved, at hjemme i min egen Kommune er det ikke nær alle, der faar denne Hjælp. Kommunalbestyrelserne skønner over, hvilke Aldersrentenydere de mener trænger til at faa denne Hjælp. Jeg synes derfor, at det er et underligt Standpunkt særlig fra Partiet Venstres Side, at det har faaet en saadan Skræk for det kommunale Selvstyre, at det ikke tør overlade Kommunerne at skønne over den haardt tiltrængte Brændselshjælp, som de gamle i mange Tilfælde, synes jeg, har et berettiget Krav paa.

Det ærede Medlem Hr. Hedegaard kom med en Udtalelse om, at vi ikke maatte glemme, at der var mange Samfundsborgere af dem, der skulde leve af deres Hænders Gerning, som havde en lavere Indkomst end Aldersrentenyderne. Denne Udtalelse forbavser mig, og jeg kunde have Lyst til at rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem, hvor de Samfundsborgere findes, som er henvist til at leve af deres Hænders Gerning, og som maa nøjes med en lavere Indkomst end de gamle Aldersrentenydere. — Med disse Bemærkninger kan jeg, som sagt anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg takker de to Ordførere, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen og det ærede Medlem Hr. Holdgaard, for den Tilslutning, de har givet det af mig fremsatte Lovforslag om Ydelse af Brændselshjælp til de aldersrentenydere i den kommende Vinter. Jeg maa meget beklage, at en lignende Tilslutning ikke er givet fra de to andre Partier, hverken Venstre eller de Konservative. Disse to Partier har begge meget stærkt vendt sig mod Lovforslaget, og det konservative Folkepartis Ordfører erklærede rent ud, at han maatte anbefale Tingets Medlemmer at stemme imod Lovforslaget. Jeg maa tilstaa, at det overrasker mig, at de to ærede Ordførere paa deres Partiers Vegne stiller sig saa afgørende mod et beskedent Lovforslag som det, her foreligger, og jeg kan kun forklare mig deres stærke Afvisning derved, at Sommerens Kampagne helt og fuldt ud har været indstillet paa at fortælle Befolkningen, hvor slet stillede Skatteyderne var, hvor voldsom den Udplyndring var, der fandt Sted, og at man maatte gaa til en Nedsikring ikke mindst af de sociale Udgifter. Det er altsaa det første Udslag i praktisk Handling, denne Sommerens Agitation giver sig, og det er jo ret ejendommeligt, at det er de allerfattigste i Landet, de gamle Aldersrentenydere, der skal bøde